

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/93/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1721201079
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1721201079.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v sporovej veci žalobcov: 1/ M. Š. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: O. XXX, A., 2/ B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: L. X, N., obaja zastúpení: JUDr. Juraj Hadrbulec, advokát, so sídlom: Riečna 2, Bratislava, proti žalovanému: O. Ľ., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: O. XXX, A., zastúpený: Capitol Legal Group, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Digital Park III, Einsteinova 19, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 47 257 211, o zaplatenie sumy 26.981,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 17.05.2023, č.k. 8C/26/2021-337, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 17.05.2023, č.k. 8C/26/2021-337 m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n ť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu vo výške 26.203,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 26.203,46 eur od 18.06.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

III. Žalobcovia majú nárok voči žalovanému na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 94% a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 17.05.2023, č.k. 8C/26/2021-337 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu vo výške 26.203,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 26.203,46 eur od 14.06.2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcom 1/, 2/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

2. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 17.06.2021 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 26.981,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 26.981,42 eur od 14.06.2020 do zaplatenia, ako aj náhrad trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia 1/, 2/ sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností v kat. úz. B., ktoré sú zapísané na LV č. XXX, parc. č. XXX/X - záhrada o výmere XXX m², parc. č. XXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. 139/3 - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. XXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. XXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m² a parc. č. XXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m² spolu s

domom súpis. č. XXXX postavenom na parc. č. XXX/X, ako aj domom súpis. č. XXXX postavenom na parc. č. XXX/X. V danom prípade pozemok vo vlastníctve žalovaného je susediacim pozemkom vo vzťahu k pozemkom vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/. Dňa 13.06.2020 v čase od 19.00 hod. do 20.00 hod. na pozemku parc. č. XXX - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m² v kat. úz. B., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vznikol požiar dreveného altánku, od ktorého sa následne požiar preniesol na susedný pozemok parc. č. XXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m² kat. územie B., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, ktorého bezpodielovými spoluvlastníkmi sú žalobcovia 1/, 2/, kde zhorela drevená náradovňa, spolu s príslušenstvom a s vecami v nej uloženými a tiež bolo plameňom poškodené aj detské ihrisko. Podľa záznamu OR PZ v Pezinku č. P.-XXX/PE-A.-XXXX zo dňa 13.06.2020 vlastník domu, kde vznikol požiar varil guláš v kotlíku a následne chcel z domu odísť, tak horiace uhličky vložil do plastovej nádoby, ktorú položil na stôl pod altánok a z miesta svojho trvalého bydliska odišiel. Následne sa altánok vznietil a vznikol požiar, ktorý sa rozhorel natoľko, že prešiel do záhrady k susedovi - žalobcovi 1/, ktorý svojpomocne začal hasiť požiar svojej náradovne až do príchodu HaZZ. Podľa zápisnice ORPZ v Pezinku č. P.- XXX/PE-A.-XXXX zo dňa 14.06.2020 žalovaný sa k vzniku požiaru priznal a zo zápisnice vyplýva „...okolo 17.00 hod. sme dovarili guláš a ja som chcel odísť z domu na túto akciu, tak som žeravé uhličky, teda popol, kde sme varili guláš vysypal do plastového starého kýbla. Vôbec sa mi nezdalo, že by uhličky boli horúce, ešte aj napršalo do tej nádoby a určite by som ich tam nedával, keby boli ešte žeravé. Tento kýbel som dal na kraj altánku, ktorý mám na pozemku a odišiel som z domu. Nič nedymilo, ani nič podobné, všetko som skontroloval a odišiel som z domu. Okolo 21.00 hod., mi susedia volali, že mi horí dvor, na to som prišiel domov, už tam boli hasiči a policajti a požiar už bol uhasený“. Podľa odborného posudku Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Pezinku č. P.-A.-XXXX/XXXX zo dňa 28.06.2020 v danom prípade zo strany žalovaného tu došlo k porušeniu predpisov na ochranu pred požiarom a požiar vznikol na pozemku žalovaného od popola, ktorý bol v plastovej nádobe v altánku vo vzdialenosti cca 5m od plotu a hospodárskej budovy žalobcov 1/, 2/. Požiar sa z plastového suda rozšíril na altánok a následne aj na hospodársku budovu, ktorá bola na pozemku žalobcov. Podľa odborného vyjadrenia JHS s.r.o. č. XXX/XXXX zo dňa 12.10.2020, ako aj vyčíslenia škody Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Pezinku, odbor kriminálnej polície, prvé odd. vyšetrovania ČVS: P.-XXX/X-S.-A.-XXXX zo dňa 18.12.2020 celková škoda žalobcov predstavuje čiastku 31.841,42 eur so špecifikáciou, škoda na stavbe 11.833,96 eur, škoda na múre 777,96 eur, škoda na hnutelných veciach 9.161,- eur a uhradené faktúry za práce spojené s odstránením následkov požiaru 10.068,50 eur. Pre účely vyčíslenia škody žalobca 1/ spracoval zoznam zničených a poškodených nehnuteľných a hnutelných vecí uvedeným požiarom zo dňa 13.06.2020. Na základe oznámenia o výške poisteného plnenia poisťovne X. zo dňa 27.04.2021 poisťovňa plnila na základe poisťovnej zmluvy k rukám žalobcov 1/, 2/ sumu vo výške 4.860,- eur, a teda po odrátaní tejto čiastky z celkovej škody vo výške 31.841,42 eur skutočná škoda na strane žalobcov 1/, 2/ predstavuje čiastku 26.981,42 eur. Pokusom o zmier zo dňa 21.05.2021 žalobcovia vyzvali žalovaného na úhradu skutočnej škody vo výške 26.981,42 eur, avšak žalovaný na tento pokus o zmier nereagoval. Na základe uvedeného žalobcovia považovali za preukázané, že žalovaný porušil právnu povinnosť, a to dodržiavanie predpisov na ochranu pred požiarom tak, ako je uvedené v odbornom posudku zo dňa 28.06.2020 a takisto porušil svoju prevenčnú povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám tak, ako je uvedené v citovanom ustanovení Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho tu žalobcom 1/, 2/ vznikla skutočná škoda vo výške 26.981,42 eur, pričom žalobcovia považovali za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi konaním, alebo opomenutím žalovaného, teda porušením jeho právnej povinnosti.

3. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa ustanovení § 415, § 420 ods. 1 a 3, § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), § 14 ods. 1 písm. b) zákona č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarom (ďalej len „zákon o ochrane pred požiarom“), § 13 ods. 8 vyhlášky MV SR č. 401/2017 Z.z. o technických podmienkach a požiadavkách na protipožiarnu bezpečnosť pri inštalácii a prevádzkovaní palivového spotrebiča, elektrotepelného spotrebiča a zariadenia ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komína a dymovodu a o lehotách ich čistenia a vykonávaní kontrol (ďalej len „vyhláška MV SR č. 401/2017 Z.z.“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 232 ods. 3, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V konaní podľa súdu prvej inštancie nebolo sporné, že dňa 13.06.2020 v čase od 19.00 hod. do 20.00 hod. na pozemku parc. č. XXX - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m² v kat. územie B., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vznikol požiar dreveného altánku, od ktorého sa následne požiar preniesol na susedný pozemok parc. č. XXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m² katastrálne územie B., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, ktorého sú bezpodielovými spoluvlastníkmi, kde zhorela

náradovňa spolu s príslušenstvom. Keďže žalovaný vzniesol námietku pasívnej vecnej legitímácie, súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu v predmetnom spore, pričom skonštatoval, že aktívna vecná legitímácia prislúcha subjektu, ktorému škoda vznikla, a tento si následne v zákonnej lehote uplatňoval jej náhradu od subjektu, ktorý je za škodu zodpovedný, teda aktívna vecná legitímácia prislúcha vlastníkovi nehnuteľnosti, ktorému vznikla škoda. K otázke pasívnej vecnej legitímácie uviedol, že žalobca správne označil žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti, ktorý zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená vznikom požiaru, kde už dôvodnosť podanej žaloby je úlohou vykonaného dokazovania. Medzi stranami bolo sporné, či zo strany žalovaného došlo k protiprávnemu úkonu, za ktorý by zodpovedal žalobcom 1/, 2/ za vzniknutú škodu, ako aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, ako aj výška škody a zavinenie. Z vykonaného dokazovania o otázke protiprávného úkonu dospel súd prvej inštancie k záveru, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti, nakoľko zo záznamu OR PZ v Pezinku č. P. -XXX/PE-A.-XXXX zo dňa 13.06.2020 (deň požiaru) vyplývalo, že vlastník domu, kde vznikol požiar varil guláš v kotlíku a následne chcel z domu odísť, tak horiace uhlíky vložil do plastovej nádoby, ktorú položil na stôl pod altánkom a z miesta svojho trvalého bydliska odišiel. Súd prvej inštancie zhrnul, že podľa prvej zápisnice o výsluchu zadržaného OR PZ v Pezinku č. P. -XXX/PE-A.-XXXX zo dňa 14.06.2020 vyplývalo, že žalovaný uviedol „ O. H. S. O., X. Z. D., V. O. D. Z. H. Š.. Zo zápisnice o výsluchu zadržaného taktiež vyplývalo, že žalovaný okolo 17:00 hod. dovaril guláš, chcel odísť z domu, tak žeravé uhlíky vysypal do plastového starého kýbla, ktorý dal na kraj altánku. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný v druhej výpovedi v zápisnici o výsluchu podozrivého zo dňa 01.07.2020 uviedol, že „sused mu povedal, že v čase okolo 16.30 hod. keď nebol doma, tak prišiel v čase okolo 18:30 hod. ku nemu L. O.. Sused ho tam videl, uvedený sused mu povedal, že v tej dobe ešte nič nehorelo. L. O. je tuhý fajčiar. Uvedený požiar spôsobil L. O., ktorý bol z jeho cigarety nakoľko špaky z cigariet hádzal medzi prístrešky, kde bolo dosť listia“. Žalovaný bol opätovne vypočutý dňa 18.08.2020 z tretej zápisnice o výsluchu podozrivého vyplýva, že uviedol „... B. W. G. O. N. W. C., N. H. P. G.. X. W. S. W. A. G. P. T., G. X. T. D.. D. W. W. G. S. V. H. Š. G., A. S. X., A. H. Y.É. N. A. C.. Zo zápisnice výsluchu svedka L. O. zo dňa 17.08.2020 súdu prvej inštancie vyplývalo, že svedok vo výpovedi uviedol, „ S. W. Z. X. T.Č. S. R. na Z.. W. Y. R. V. P. R. W. H.. Ž. O. po Y. W. V. A. V., C., O. L. S. F. T. V. V. N.. G. W., S.W. H. O. A. Z. S. W. G. W. Š., G. R. R.. D. Š. D. U. H., G. I. C..“. Na základe vyššie uvedených výpovedí súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný v prvotnej výpovedi vyjadril ľútosť nad svojím konaním, kde uviedol, že ho to veľmi mrzí a nechcel svojou nedbanlivosťou spôsobiť škodu. Následne žalovaný svoju prvotnú výpoveď menil a dopĺňal, kde v druhej výpovedi mal za to, že požiar mohol byť spôsobený L. O., ktorý bol daný deň v jeho neprítomnosti na pozemku. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, že požiar mohol byť spôsobený L. O., ktorý je tuhý fajčiar a údajne špaky hádže za altánok, z ktorého mohol vzniknúť požiar. Z odborného posudku Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Pezinku, vypracovaného kpt. N.. O. B. ako príčina vzniku požiaru v tomto prípade vyplýva, ako najpravdepodobnejšia príčina nedbanlivosť fyzickej osoby pri manipulácii so žeravým uhlíkom. Zároveň svedok G.. N.. O. B. vo svojej výpovedi na pojednávaní svoj záver odborného posudku odôvodnil tým, že slovo „najpravdepodobnejšiu“ príčinu požiaru uviedol v odbornom posudku, nakoľko iba na 100 % vedia ako príčinu vzniku požiaru uviesť len pri elektrickom skrate. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX zo záveru vyplývalo, že požiar vznikol v plastovom vedre, do ktorého boli vysypané žeravé uhlíky s popolom. K vznieteniu plastového vedra došlo od vysypaných žeravých uhlíkov s popolom, za prítomnosti vzdušného kyslíka, nakoľko vedro bolo otvorené. Zo záveru znaleckého posudku taktiež vyplývalo, že žalovaný nepostupoval správne, keď žeravý popol nasypal do plastového vedra a tým porušil § 13 vyhlášky MV SR č. 401/2007 Z.z., ako aj ustanovenie § 14 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane pred požiarimi. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu číslo: ČVS: P.-XXX/X-S.- A. XXXX súd prvej inštancie zistil, že uznesením zo dňa 14.10.2021 bolo trestné stíhanie za prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona zastavené, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia vyplývalo, že zo zabezpečených dôkazov možno jednoznačne konštatovať, že príčinou vzniku inkriminovaného požiaru bolo konanie O. Ť., a to nesprávny postup ukladania žeravého popolu. Z uvedeného bolo súdu prvej inštancie teda zrejmé, že inkriminovaný požiar zapríčinil O. Ť., svojím konaním však nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona. Súd prvej inštancie poukázal na to, že prvým neopomenuteľným východiskom je, že v zmysle relevantnej judikatúry sa pod pojmovým znakom „ľudí“ disponovaným objektívnej stránky skúmaného trestného činu rozumie najmenej sedem osôb. Je teda judikatórne vymedzené, že ohrozenie menej ako siedmich ľudí, resp. ohrozenie majetkových hodnôt menších ako 133.000,- eur nenapĺňa objektívnu stránku trestného činu všeobecného ohrozenia. To znamená, že subjektívnu stránku trestného činu mali za preukázanú, nakoľko podľa konštantnej judikatúry nebola naplnená objektívna stránka trestného činu, t.j. ohrozenie

siedmych ľudí, ani výška škody, a preto bolo trestné stíhanie zastavené. Súd prvej inštancie poukázal aj na výpoveď svedkyne L. O. zo dňa 07.04.2021 z vyšetrovacieho spisu, ktorá okrem iného uviedla, že spozorovala, že niekde od susedov sa valí dym. Z počiatku si mysleli, že ten dym vystupuje od D., ale mama sa pozrela cez bránu Ťažkého a odtiaľ bolo vidieť, že tento dym a už aj trochu plamene bolo vidieť, že idú niekde z okolia dreveného altánku Ťažkého odtiaľ bolo vidieť, že čiastočne prechádzal ten požiar aj na D. drevenú šopu. Presne lokalizovať však požiar v čase kedy ho spozorovala nevedela, nakoľko ten dym bol tak silný a rozsiahly, že to miesto sa nedalo vidieť. Valil sa odtiaľ hustý čierny dym, akoby horela pneumatika, sem tam bolo vidieť už aj plameň. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že v danom prípade odborne spôsobilý orgán Hasičského a záchranného zboru v Pezinku sa jednoznačne vyjadril k porušeniu právnych povinností žalovaného a tiež k vzniku požiaru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v danej veci je nepochybné, že požiar vznikol na nehnuteľnosti žalovaného a rozšíril sa na nehnuteľnosť žalobcu. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zo strany žalovaného nedošlo len k porušeniu právnej povinnosti, ale najmä k porušeniu preventívnej povinnosti, teda žalovaný mal zabezpečiť, aby po dokončení varenia gulášu nedochádzalo k žiadnym škodám.

4. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku zhrnul, že žalovaný poukázal na pojednávaní dňa 15.03.2023, ako aj vo svojom vyjadrení zo dňa 11.04.2023, že znalec L. G. O. nezohľadnil pri vypracovaní znaleckého posudku výpoveď svedka U. C., taktiež výpoveď svedka, ktorý videl požiar ako prvý (pozn. súdu M. N.). Znalec L. G. O. na pojednávaní v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že do znaleckého posudku uviedol len podstatné časti a súvislosti s jeho vypracovaním, kde uviedol, keby dal do znaleckého posudku celý vyšetrovací spis, nemalo by to vplyv na závery znaleckého posudku. Žalovaný poukázal aj na nesprávne zakreslený situačný plán, kde svedok G.. N.. O. B. vo svojej výpovedi uviedol, že nesprávne zakreslený rodinný dom žalovaného nespôsobuje nesprávnosť odborného posudku. Žalovaný v písomnom vyjadrení spochybnil výpoveď znalca L. G. O., nakoľko nevedel odpovedať koľko vody žalovaný nalial do plastového kýbla s popolom, ako aj množstva uhlíkov, čo má vplyv na proces tlenia. Znalec na pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že jedine žalovaný vie koľko vody a uhlíkov dal do plastového suda. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v zápisnici o výsluchu podozrivého zo dňa 18.09.2020 uviedol, že vodu dal asi do štvrt kýbla. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že zo záveru znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že žalovaný porušil zákon č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarom, nakoľko dal žeravé uhlíky do plastového vedra, a znalec uviedol, že nie je možné, aby boli žeravé uhlíky s popolom vysypané do plastového vedra a zaliate vodou. Žalovaný na výpoveď svedka G.. N.. O. B. uviedol, že svedok nevysvetlil, prečo z miesta požiaru neboli odobraté žiadne vzorky na laboratórne skúmanie, výsledkom ktorého sú údaje potvrdzujúce alebo vylučujúce hypotézu o príčine vzniku požiaru. Súd prvej inštancie mal za to, že svedok vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, ako postupoval pri vypracovaní odborného posudku, že nemajú upravené legislatívne odoberanie vzoriek z miesta požiaru a aj napriek tomu, že neboli odobraté vzorky, je možné nájsť ohnisko požiaru. Žalovaný mal za to, že požiar nevznikol tak, ako uvádza svedok kpt. B., pretože sa potvrdil opak podľa žalovaného z viacerých svedeckých výpovedí (M. N., U. C., I.U. N.). Z výpovede svedka z vyšetrovacieho spisu L. O. mal súd prvej inštancie jedine za preukázané, že daný deň bol u žalovaného na nehnuteľnosti, tvrdenie žalovaného, že možno dal špak za altánok, súd prvej inštancie z výpovede nemal za preukázané, dané tvrdenia žalovaného zostali len v hypotetickej rovine. Zo zápisnice o výsluchu svedka M. N. zo dňa 09.07.2020 vyplývalo len, že daný deň videl okolo 18.30 hod. u žalovaného L. O., a to iba jeho hlavu, čo robil nevidel, hneď sa otočil, či v tej chvíli fajčil nevedel uviesť. Zo zápisnice U. C. vyplývalo, že robili spolu so žalovaným guláš, po vyhasnutí sa poistili a vybrali popol z kotlíny a dali ho do plastového vedra v ktorom bola voda. Následne, čo urobil žalovaný s vedrom nevedel uviesť. Na tvrdenie žalovaného, že v náradovni žalobcovia mali elektrické vedenie, avšak sa s tým vyšetrovateľa nezaoberali možným skratom, súd prvej inštancie uviedol, že oheň sa najprv šíril z nehnuteľnosti žalovaného, čo potvrdila aj L. O., že dym a plamene išli okolo dreveného altánku žalovaného a čiastočne už prechádzal na náradovňu žalobcu, nie naopak, a preto ako uviedol svedok kpt. B., že skúmanie príčiny ohniska vylúčili skrat elektrického vedenia. Je pravdou, že svedok kpt. B. na otázku, či môže plast dymiť odpovedal áno, plast musí dymiť, kde súd prvej inštancie poukázal na svedeckú výpoveď I. N., kde daná svedkyňa vo výpovede najprv uviedla, že plastový sud si nevšimla, chcela hasiť, z kýbla sa nedymilo. Kde svedok kpt. B. odpovedal, že i keď sa podľa svedkyne nedymilo, zo sálavého tepla môže vzniknúť oheň a začať horieť. Dcéra svedkyne L. O. vo výpovedi uviedla, že mama sa pozrela cez bránku žalovaného, odtiaľ bolo vidieť, že dym, plamene idú z okolia dreveného altánku, zároveň uviedla, že dym bol silný a rozsiahly, že to miesto sa nedalo vidieť, valil sa odtiaľ hustý dym. Svedkyňa I. N. vo svedeckej výpovedi uviedla, že začalo horieť medzi dvoma budovami, začalo to vybuchovať, asi tam boli farby, acetón. Zo zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 17.08.2020 L. O. vyplýva,

že svedok vypovedal, že „ M. H. R. N., V. Č. D.. Na A. O. W. N. R. Z. S. V. C.. O. H. po Y. W. V. A. V., C. O. S. F. T. V. V. S. N.. Z výpovede žalobcu 1/ na pojednávaní vyplynulo, že nemohol hasiť požiar, nakoľko to vybuchovalo ako ohňostroj. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že na pozemku žalovaného bol aj materiál, ktorý mohol napomôcť šíreniu vzniknutého požiaru. Súd prvej inštancie poukázal na to, že dôvod a vznik požiaru určujú vyštudovaní a zaškolení odborníci, o ktorých odbornosti nemal dôvod pochybovať, a preto mal za jednoznačne preukázané, že príčinou vzniku požiaru bola neodborná manipulácia so žeravými uhlíkmi zo strany žalovaného uložených do plastového vedra, čím žalovaný porušil prevenčnú povinnosť, a tým žalobcovi vznikla škoda. Z vykonaného dokazovania tak vyplynulo, že zo strany žalovaného došlo k prvému predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu.

5. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal tým, že podľa žalobcov celková škoda, ktorá im vznikla bola vo výške 31.841,42 eur, ktorá pozostáva zo škody na stavbe 11.833,96 eur, škody na mure 777,96 eur, škody na hnutelných veciach 9.161,- eur, úhrady faktúr za práce spojené s odstránením následkom požiaru 10.068,50 eur. Žalobcom zo strany poisťovne na základe poisťnej zmluvy bola vyplatená suma 4.860,- eur, preto si po odpočítaní danej sumy uplatnili sumu vo výške 26.981,42 eur. Žalobca si podanou žalobou uplatnil od žalovaného vzniknutú škodu vo výške 26.981,42 eur, k čomu predložili aj odborné vyjadrenie č. 639/2020 vypracované znalcom JHS s.r.o. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp.zn. III. ÚS 266/2014-27 a na rozhodnutie NS ČR, sp.zn. 25 Cdo 1618/2001. Žalovaný namietal, že v odbornom vyjadrení č. 639/2020 je východisková hodnota objektu neprímerane vysoká, čo sa prejavilo aj na určení technickej hodnoty, kde podľa žalovaného mala byť technická hodnota nižšia vzhľadom na technické opotrebenie a objekt bol vybudovaný v roku 1983. Taktiež žalobca poukázal, že z odborného posudku absentuje kópia kolaudačného rozhodnutia, a zároveň na katastrálnej mape nehnuteľnosť nie je vyznačená. Súd prvej inštancie poukázal na to, že z odborného vyjadrenia vyplýva, že znalec JHS s.r.o. sa zaoberal popisom objektu, technickým riešením, vekom stavby, technickým stavom, kde je uvedené vek náradovne, ktorý bol stanovený na 45 rokov, požiarom bol znehodnotený celý objekt, kde znalec vypracoval rozpočet na práce nevyhnutné na opravu a uvedenia do predošlého stavu vo výške 11.833,96 eur. Znalec v odbornom vyjadrení určil aj výšku škody na hnutelných veciach, kde z odborného vyjadrenia vyplýva, že znalec jednotlivo pri určení hnutelných vecí vychádzal z dátumu obstarávania ako aj všeobecnej hodnoty, za ktorú by bolo možné v danom čase obdobné predmety speňažiť. Znalec hodnotu hnutelných vecí na základe jednotlivých položiek určil spolu v sume 9.161,-eur. Znalec ohodnotil aj poškodenie kvádrového múru na sumu vo výške 777,96 eur. Správnosť odborného posudku spochybnili žalovaný, ktorý ale v konečnom dôsledku nepredložil žiadne iné odborné vyjadrenie, s ktorým by súd prvej inštancie mal dané odborné vyjadrenie považovať za nesprávne. Žalobca predložil súdu prvej inštancie faktúry za odstránenie následkov spôsobených predmetným požiarom v celkovej výške 10.068,50 eur, a to faktúru č. XXXXXXXX vystavenú spoločnosťou SANAC, s.r.o. na sumu 3.143,66 eur, faktúru č. XXXXXXXX vystavenú U. V. dňa 13.07.2020, na sumu 4.098,- eur, faktúru č. XXXXXXXXX vystavenú U. V. dňa 06.07.2020 na sumu 550,- eur, faktúru č. XXXXXXXX dodávateľ M+M Martinec, s.r.o., vystavenú dňa 07.09.2020 na sumu 529,84,- eur. Žalobca preukázal, že na základe danej faktúry mal skutočné náklady na uvedenie kvádrového múru do predošlého stavu vo výške 529,84 eur, a preto súd prvej inštancie priznal sumu za náklady na opravu kvádrového múru iba v tejto výške. Súd prvej inštancie prisvedčil žalovanému, že žalobca si uplatnil duplicitne hodnotu stavebných prác na uvedenie kvádrového múru do pôvodného stavu t.j. aj na základe faktúry č. XXXXXXXXX, ako aj na základe odborného vyjadrenia, preto súd prvej inštancie priznal žalobcom iba skutočne vynaložené náklady vo výške 529,84 eur. Žalobca predložil súdu faktúru č. XXXXXXXX, vystavenú dňa 17.09.2020 na sumu 1.197,- eur, a to za rekonštrukciu plynoinštalácie, faktúru č. XXXXXXXX vystavenú A. G. A.-G. na sumu 550,- eur rekonštrukčné práce v objekte O. N., z predložených faktúr vyplýva, že žalobca uhradil sumu vo výške 10.068,50 eur. Žalobcovia teda preukázali výšku škody, ktorá im vznikla a to pomocou odborného vyjadrenia, ako aj na základe vyššie uvedených faktúr, a preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 26.203,46 eur, vo zvyšku sumy 777,96,- eur žalobu zamietol. K procesnej obrane žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že v danom prípade úhrada škody žalobcom v súvislosti so sanačnými prácami po škode spôsobenej požiarom nie je na mieste, súd prvej inštancie uviedol, že s takouto obranou sa bez ohľadu na prípadne preukázanie tvrdených skutočností (čo žalovaný nakoniec nepreukázal), nemožno stotožniť. Súd prvej inštancie uviedol, že niet zákonného podkladu preto, aby výšku škody pri požari založenom žalovaným nepriznal v takej výške, ako bola zo strany žalobcu uhradená. Svedok V. U. vo svedeckej výpovedi uviedol, že cenu práce určuje podľa objektu, ktorý treba vyčistiť. Je menej nákladné čistiť objekt čistý, ako ten, ktorý je po požari. Kde súd prvej inštancie poukázal, že výšku peňaznej náhrady vyjadrujúcu náklady na uvedenie do pôvodného stavu,

je potrebné vždy zistiť a stanoviť z obdobného objektu, ktorý bol zasiahnutý požiarom, nie z cenníka z internetu za upratovacie služby iných upratovacích firiem. Žalovaný na výšku faktúr vystavených V. U. poukázal, že spoločnosť SANAC, s.r.o. faktúrou č. XXXXXXXX vystavenou dňa 13.07.2020 na sumu 3.143,66 eur vystavila nižšiu faktúru ako boli vystavené svedkom V. U., svedok na pojednávaní uviedol, že spoločnosť SANAC, s.r.o. vykonala len demontážne práce na náradovni. Dané tvrdenia mal súd prvej inštancie aj potvrdené z rozpisu prác na nehnuteľnosti žalobcu, čo bolo súčasťou faktúry, kde svedok na pojednávaní uviedol, že on vykonával upratovacie práce, triedenie odpadu, všetko ostatné, čo nerobila spoločnosť SANAC, s.r.o. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s námietkami žalovaného (resp. jeho právneho zástupcu), že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno vo vzťahu k spôsobenej výške škody. Žalobcovia v konaní preukázali výšku škody s odborným vyjadrením č. XXX/XXXX, ako aj jednotlivými faktúrami, k čomu sa vyjadroval aj samotný svedok V. U., ktorý realizoval sanačné práce, v dôsledku spôsobeného požiaru zo strany žalovaného. Svedok potvrdil aj to, žalobcovia faktúry vyplatili. Podľa súdu prvej inštancie, tvrdenie, že predložené faktúry považuje právny zástupca za nadhodnotené je len všeobecným skutkovým tvrdením, vo vzťahu ku ktorému nepredložil žalovaný žiaden dôkaz, preto možno konštatovať, že nesplnil svoju povinnosť uviesť skutkové tvrdenia, ktoré možno podradiť pod konkrétnu hmotnoprávnu normu. Povinnosť tvrdiť takéto skutočnosti má charakter procesného bremena. Zaťažuje toho, kto má procesnú povinnosť tvrdiť, ale aj toho, kto má procesnú povinnosť poprieť tvrdenia protistrany.

6. Následne súd prvej inštancie zisťoval príčinnú súvislosť medzi škodou a porušením právnej povinnosti a poukázal pritom aj na judikatúru (R 21/1992). Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že škoda bola spôsobená na nehnuteľnosti žalobcov spôsobeným požiarom, čo bolo potvrdené odborným vyjadrením, znaleckým posudkom, kde v dôsledku neodbornej manipulácie so žeravými uhlíkmi došlo k požiaru, pričom v priamej príčinnej súvislosti s touto udalosťou došlo k znehodnoteniu náradovne žalobcov, ktorá bola prakticky zničená, spolu s hnuiteľnými vecami, ktoré sa tam nachádzali. Súd prvej inštancie poukázal na to, že všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 OZ je zodpovednosťou za predpokladané zavinenie a skonštatoval, že v prejednávanej veci sa žalovaný nezaviazal zodpovednosti (tzv. exkulpácia) preukázania, že škodu nezavinil. Práve zavineným konaním žalovaného, a to neodborným konaním žalovaného nesprávnym postupom ukladania žeravého popola (do plastového vedra), čím porušil vyhlášku MV SR č. 401/2007 Z.z. konkrétne § 13, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že príčinou vzniku požiaru bolo konanie žalovaného. Čo sa týka dôkaznej povinnosti v súvislosti s obranou žalovaného, ktorý namietal rozsah spôsobenej škody, ako aj výšku škody, súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 32Cob/16/2021. Na základe uvedeného mal tak súd prvej inštancie preukázané splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu podľa ust. § 420 ods. 1 OZ. Skonštatoval, že žalobcovia si uplatnili nárok na skutočnú škodu, pričom bolo potrebné konštatovať, žalobcovia preukázali, že si uplatnili len škodu po určení obvyklých cien a po zohľadnení amortizácie poškodených alebo zničených vecí, faktúry za sanačné práce a uvedenie vecí do pôvodného stavu, ktoré uhradili ako to vyplýva z predložených dokladov. Uplatnená suma predstavuje súčet primeraných nákladov na znovuzriadenie alebo obstaranie poškodených alebo zničených vecí, pričom sa vychádzalo z ceny opravy veci v čase vzniku udalosti. Zároveň súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, keďže žalovaný sa s plnením dostal do omeškania. Žalobcom 1/, 2/ vzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Z.z. Úrok z omeškania žalobcovia požadovali priznať od 14.06.2020 v zmysle výzvy na zaplatenie, žalovaný na výzvu žalobcov reagoval listom zo dňa 17.06.2021, zo strany žalobcu bolo v konaní preukázané, že žalovanému bola výzva skutočne doručená, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcom úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 26.203,46,- eur od 14.06.2020 do zaplatenia. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 26.981,42 eur s príslušenstvom a súd prvej inštancie žalobcom 1/, 2/ priznal len nárok na zaplatenie sumy 26.203,46 eur s príslušenstvom, vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovia mali úspech, ktorý predstavuje 97 % a úspech žalovaného predstavuje 3 %. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní, úspešným žalobcom súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu pomernej časti trov konania v rozsahu 94 % (97 % - 3 %). O výške trov konania súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Proti výrokom I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie pri príčine vzniku požiaru ako na prvý dôkaz poukazoval na Záznam OR PZ v Pezinku o obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby. Pri uvedenom zázname predovšetkým zdôraznil, že

sa jedná o opis udalostí, ktoré mal vyšetrovateľom poskytnúť svedok O. M. ako prvotné informácie o pravdepodobnom vzniku požiaru. Argumentoval, že táto osoba nebola následne vyšetrovateľom vypočutá a z predmetného záznamu nie je zjavné, ktoré skutočnosti, významné pre zistenie príčiny vzniku požiaru, ako svedok vnímala, a preto aj s ohľadom na jeho obsah naň nie je možné prihliadať ako na dôkaz. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie pri hodnotení zápisnice z prvého jeho výsluchu (14.06.2020) nezohľadnil okolnosti, na ktoré opakovane v priebehu konania poukazoval a ktoré ovplyvnili jeho výpoveď. Žalovaný argumentoval, že počas svojho prvého výsluchu ešte neuviedol viaceré významné skutočnosti a aj preto bol zo strany vyšetrovateľa vypočutý ešte trikrát. Namietal, že súd prvej inštancie na tieto skutočnosti vôbec neprihliadol, hoci mali zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej. K neuneseniu dôkazného bremena o zodpovednosti Ľ. O. žalovaný uviedol, že dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody nesú v prvom rade žalobcovia, ktorí musia preukázať, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu. Zdôraznil, že jeho procesná obrana tak nie je založená len na tvrdení, že požiar spôsobil Ľ. O., ale na neexistencii dôkazov o ním porušenej právnej povinnosti, pričom sám predložil viacero dôkazov, ktoré zásadným spôsobom vyvracajú teóriu žalobcov o zodpovednosti žalovaného za vznik škody. Jedná sa okrem iného aj o svedecké výpovede U. C., M. N. a I. N.. Ďalej žalovaný odvolaciu súdu vyčerpávajúcym spôsobom zhrnul dôvody, pre ktoré od začiatku spochybňoval Odborný posudok ORHZ-PK ako dôkaz, o ktorý je možné sa oprieť pri preukázaní zodpovednosti žalovaného za vznik škody. Následne žalovaný namietal ďalší dôkaz, ktorým súd prvej inštancie odôvodnil svoj skutkový záver o porušení právnej povinnosti, a to znalecký posudok č. X/XXXX. Žalovaný argumentoval tým, že súd prvej inštancie sa s ďalšou jeho argumentáciou k znaleckému posudku č. X/XXXX a svedeckej výpovedi znalca O.S. vôbec nevyssporiadal, preto ju opätovne vyčerpávajúcym spôsobom uviedol v odvolaní. Namietal, že súd prvej inštancie odignoroval jeho tvrdenia aj napriek zjavným pochybeniam znalca pri vypracovaní znaleckého posudku č. X/XXXX a dospel tak podľa názoru žalovaného k celkom nesprávnym skutkovým záverom o zapríčinení požiaru a porušení zákona o ochrane pred požiarom. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že nie je spôsobilý hodnotiť odborné závery znalcov z hľadiska vecnej správnosti, neznamená to podľa žalovaného, že jeho závery prijme napriek tomu, že sporová strana poukázala na viacero nedostatkov a sporných otázok, ktoré sa neodstránili ani potom, čo sa k nim vyjadril príslušný znalec. V tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III. ÚS 299/06 zo dňa 30.04.2007, ktorý sa týka síce trestnej veci, ale jeho právny názor možno podľa žalovaného použiť aj na civilné sporové konania. Následne žalovaný namietal výšku škody a poukázal pritom na jeho písomné podania a ústne prednesy, pri ktorých poukazoval na nedostatky odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný spochybnil správnosť odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX, ale v konečnom dôsledku nepredložil žiadne iné odborné vyjadrenie, s ktorým by súd mal dané odborné vyjadrenie považovať za nesprávne, avšak žalovanému nie je jasné, o aké odborné vyjadrenie by sa malo jednať, pretože po oboznámení sa s nedostatkami, ktoré v odbornom vyjadrení č. XXX/XXXX našiel, je podľa žalovaného zjavné, že sa jedná o pochybenia znaleckej organizácie, ktorá postupovala v rozpore s platnou právnou úpravou. Ďalej žalovaný nesúhlasil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom skonštatoval, že žalobcovia preukázali výšku škody na základe faktúr za práce spojené s odstránením následkov požiaru a pripomenul, že sa osobitne vyjadroval k faktúram, ktoré vystavil V. U.. Žalovaný zároveň predložil súdu prvej inštancie ďalší dôkaz o nadhodnotenej cene za čistiace práce - cenová ponuka obchodnej spoločnosti Decontamination s. r. o., ktorej bola predložená žiadosť o čistiace práce na totožný objekt - Náradovňu (spoločnosti boli zaslané aj fotografie po požari) a poukázal na to, že okrem prehľadnej špecifikácie jednotlivých prác (a ich trvania a ceny) je možné vidieť podstatný rozdiel v cene - 2.126,50,- eur bez DPH, t.j. cena čistiacich prác od V. U. je vyššia o viac ako 110 %, čo pri zohľadnení nárastu inflácie (v 06/2020 bola na úrovni 1,80 %, v 04/2023 na úrovni 13,80 %) len potvrdzuje nadhodnotenie, ktoré žalovaný spoľahlivo preukázal, na čo však súd prvej inštancie neprihliadol. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP, žalovaný namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o dôkazy, ktoré v konaní nepredložila žiadna sporová strana, a to zápisnicu o výsluchu Ľ. O. zo dňa 07.04.2021, uznesenie o zastavení trestného stíhania ČVS: P-XXX/X-S.-A. zo dňa 14.10.2021 a znalecký posudok č. X/XXXX. Namietal, že tieto dôkazy nepredložila ani jedna strana, tieto dôkazy si súd prvej inštancie svojvoľne vytiahol z vyšetrovacieho spisu a následne na nich založil svoje rozhodnutie, pričom týmto procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces. Skutočnosť, že zo strany súdu prvej inštancie sa jednalo o nesprávny procesný postup potvrdzuje podľa žalovaného aj uznesenie NS SR zo dňa 10.12.2020, sp.zn. 1Obdo/91/2019. Následne žalovaný v odvolaní argumentoval aj tým, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Žalovaný bol toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne voči nemu uplatnil zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena. Pri odvolacom dôvode

týkajúcom sa nesprávneho právneho posúdenia žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že opomenul aplikovať ustanovenie § 563 OZ a nesprávne určil moment, kedy sa mal žalovaný dostať do omeškania. Argumentoval tým, že žalobcovia priložili k žalobe list zo dňa 21.05.2021, v ktorom ho vyzvali k zaplateniu neskôr žalovanej sumy. Kedy však bola výzva doručená žalovanému, už žalobcovia nepreukázali (napr. doručenkou) a v takom prípade je potrebné považovať moment, kedy žalobcovia vyzvali žalovaného k zaplateniu dlhu, deň nasledujúci po dni uvedenom v liste právneho zástupcu žalovaného (17.06.2021), v ktorom reagoval na výzvu žalobcov zo dňa 21.05.2021, teda 18.06.2021. Na základe uvedených odvolacích dôvodov žalovaný žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

8. Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že považujú rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a žiadali, aby ho odvolací súd potvrdil. K tvrdeniu žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o dôkazy, ktoré v konaní nepredložila žiadna sporová strana, žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že na pojednávaní dňa 11.01.2023 požiadali súd prvej inštancie o pripojenie celého vyšetrovacieho spisu, ktorý ako celok označili ako dôkaz. Na pojednávaní dňa 13.02.2023 súd prvej inštancie oboznámil sporové strany s vyšetrovacím spisom jeho prečítaním. Keďže ide o spis orgánu činného v trestnom konaní nemali inú možnosť zabezpečiť tento dôkaz, ktorým je vyšetrovací spis ako celok, ako požiadať o jeho pripojenie. Pokiaľ ide o odvolací dôvod žalovaného podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP, pri ktorom argumentoval aj nedostatočným odôvodnením rozsudku, žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že podľa ich názoru rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje všetky náležitosti podľa § 220 ods. 1 a 2 CSP. Pokiaľ žalovaný namietal závery najmä odborného posudku ORHZ-PK a znaleckého posudku č. 3/2021 žalobcovia poukázali na to, že na podanie odborného vyjadrenia treba odborné znalosti a na podanie znaleckého posudku treba vedecké poznatky, pričom žalovaný takýmito poznatkami v časti príčin vzniku požiaru a určenia výšky náhrady škody nedisponuje a v konaní sám nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by závery odborného posudku a znaleckého posudku spochybnil. Uviedli, že tvrdenia žalovaného sa pohybujú v rovine dohadov a hypotéz bez potrebných odborných znalostí, alebo vedeckých poznatkov. V tomto smere žalobcovia poukázali tiež na to, že žalovaný síce popieral ich skutkové tvrdenia, avšak neuviedol vlastné tvrdenia podložené dôkazmi týkajúcimi sa príčin vzniku požiaru a náhrady škody. K odvolaniu pripojenému vyjadreniu Decontamination s.r.o. zo dňa 22.05.2023, žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že v danom prípade jednak ide o novoty v odvolacom konaní a tiež zoznam prác pripojený k tomuto vyjadreniu vôbec nekorešponduje tomu, čo bolo potrebné na požiarovisku vykonať a preto žiadali, aby odvolací súd na tieto novoty v odvolacom konaní neprihliadal. V časti odvolania, ktorým žalovaný odvolanie odôvodňuje § 365 ods. 1 písm. f) CSP, žalobcovia poukázali jednak na prvotnú zápisnicu z výsluchu žalovaného v trestnom konaní zo dňa 14.06.2020 z ktorej vyplýva, že žalovaný uviedol, že ho veľmi mrzí a určite nechcel, aby jeho nedbanlivosť spôsobila takéto škody. Zároveň poukázali aj na odborný posudok Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Pezinku zo dňa 28.06.2020, z ktorého vyplýva, že príčina vzniku požiaru spočíva v nedbanlivosti osoby pri manipulácii so žeravým popolom a na znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný ustanoveným znalcom L. G. O., z ktorého vyplýva, že vlastník nehnuteľností, kde vznikol požiar porušil § 14 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane pred požiarimi, pričom z vyhlášky MV SR č. 401/2007 Z.z. vyplýva, že nevychladnutý popol po vybratí zo spotrebiča na tuhé palivo možno ukladať iba do nerozbitnej plnostenovej nádoby z nehorľavého materiálu (§ 13), čo v danom prípade žalovaný porušil, pretože nevychladnutý popol umiestnil do plastového vedra a toto položil v tesnej blízkosti svojho altánku, v ktorom sa nachádzali ľahko horľavé materiály. Žalobcovia 1/ a 2/ v tejto časti poukázali tiež na pripojený vyšetrovací spis, a to na uznesenie zo dňa 14.10.2021, ktorým bolo trestné stíhanie proti žalovanému za prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 TZ zastavené, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Čo sa týka výšky vzniknutej škody argumentovali tým, že táto bola jednoznačne určená odborným vyjadrením číslo XXX/XXXX vypracovaným znalcom JHS s.r.o. Dali do pozornosti, že v danom prípade určená výška škody nijako nevybočuje z bežných cien takejto vedľajšej stavby a hnutelnej veci, ktoré sa vo vedľajšej stavbe - náradovni nachádzali sa bežne používajú v súvislosti s obhospodarovaním nehnuteľností, ich bežnou údržbou ako aj poľnohospodárskou činnosťou, keďže súčasťou nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov je aj vinohrad. K odvolaciemu dôvodu žalovaného týkajúceho sa nesprávneho právneho posúdenia veci, poukázali na to, že v danom prípade k vzniku škody došlo dňa 13.06.2020, preto podľa ich názoru je nepochybné, že ku vzniku škody došlo v deň požiaru, a preto úroky z omeškania si uplatnili od 1. dňa nasledujúceho po vzniku škody. V tejto súvislosti argumentovali ustanovením § 517 ods. 2 OZ. Z týchto dôvodov žalobcovia 1/ a 2/ považovali rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku za vecne správny a preto žiadali, aby ho odvolací súd potvrdil. Súčasne žiadali, aby im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní vo výške 100 %.

9. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov 1/ a 2/ uviedol, že požiadanie o pripojenie vyšetrovacieho spisu a jeho následne pripojenie k civilnému spisu nepredstavuje predloženie dôkazu stranou, ale procesný úkon súdu na návrh strany. Argumentoval tým, že nakoľko spis (súdny alebo akýkoľvek iný spis orgánu verejnej moci) obsahuje viacero listín a s ohľadom na princíp formálnej pravdy, ktorým sa riadi celé sporové konanie, je nevyhnutné, aby strana, pokiaľ chce uniesť nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno, poukázala na konkrétnu listinu, ktorá sa má v spise nachádzať. Závety Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 10.12.2020, spis. zn. 1Obdo/91/2019 sú podľa žalovaného použiteľné na akýkoľvek pripojený spis, pretože žiaden spis nie je jednotným dokumentom, ale súborom dokumentov, a preto nepredstavuje samostatný dôkaz. Uviedol, že na pojednávaní dňa 13.02.2023 súd prvej inštancie neoboznámil strany s vyšetrovacím spisom jeho prečítaním, ale ako sa uvádza na str. 2 zápisnice z tohto pojednávania: „Sudkyňa oboznamuje s vyšetrovacím spisom, hlavne ZP č. X/XXXX čl. 221 a nasl.“. Poukázal na to, že už samotný postup súdu čítaním celého spisu by bol v rozpore so spôsobom vykonania dokazovania listinou podľa ust. § 204 CSP a zo zápisnice z pojednávania musí vyplývať, ktoré konkrétne listiny súd vykonal ako dôkaz, no nemôže sa jednať o listiny, ktoré strana ako dôkaz neoznačila. Ďalej argumentoval tým, že súd má možnosť prelomiť zásadu formálnej pravdy len za splnenia podmienok podľa ustanovenia § 185 ods. 2 a 3 CSP, ktoré v tomto prípade zjavne neboli splnené, pokiaľ sa však súd sám „chopí iniciatívy“ a bez predchádzajúcej aktivity ktorejkoľvek strany poukáže na konkrétne listiny alebo dokonca opomenie aj túto povinnosť, nepochybne ide podľa názoru žalovaného o porušenie práva na spravodlivý proces a porušenie rovnosti strán. Žalovaný očakával, že pokiaľ odvolací súd vyhovie odvolaniu a zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie, v novom konaní už na tento dôkaz nebude možné prihliadať, nakoľko nebol predložený včas. Žalovaný následne zopakoval dôvody pre ktoré od začiatku konania tvrdí, že žalobcovia nepreukázali, že by požiar spôsobil svojim konaním, ktoré by viedlo k vzniku škody, ktorej náhradu si žalobcovia uplatňujú v konaní. Odvolaciemu súdu zhrnul, že polícia, HaZZ a znalec svoje povinnosti zanedbali a zisťovanie príčin požiaru obmedzili len na jednu alternatívu, pričom ani tú riadne neobjasnili. Žalovaný predložil znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný L. F. A., A., ktorý, pokiaľ ide o určenie príčiny požiaru, uviedol, že vyjadrenie najväčšej pravdepodobnosti príčiny vzniku požiaru je možné uskutočniť až po dôslednom došetrení možného vzniku požiaru podľa scenára podľa vyššieho uvedeného písm. b) (v posudku označený ako scenár 3). Nakoľko sa tak nestalo, bol znalec povinný (ako to urobil znalec L. F. A., A.) analyzovať všetky možné scenáre a až potom uviesť, čo bolo príčinou požiaru. Žalovaný tento dôkaz predložil ako novotu odvolacieho konania podľa ust. § 366 písm. c) CSP, pretože sa ním potvrdilo, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil Znalecký posudok č. X/XXXX v spojení s ostatnými dôkazmi, na čo žalovaný opakovane upozorňoval. Súčasne však platí, že žalovaný sa dostal do situácie, ktorú nepredpokladá ani CSP, t.j. súd prvej inštancie pomohol jednej zo strán dôkazom, ktorý sa ukázal ako nedostatočný. Čo sa týka výšky škody za náradovňu, žalovaný opätovne poukázal na pochybenie znaleckej organizácie pri výpočte jej technickej hodnoty, nakoľko sa v Odbornom vyjadrení č. XXX/XXXX neuvádza doklad o veku stavby, ktorý vyžaduje Vyhláška č. 492/2004 Z.z. MS SR o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. K tvrdeniu žalobcov 1/ a 2/, že úroky z omeškania im vznikli od 1. dňa nasledujúceho po vzniku škody, ktorý si preto uplatnili od 14.06.2020, zopakoval, že sa podľa jeho názoru jedná o absolútne pochybenie zo strany súdu prvej inštancie, nakoľko opomenul aplikovať ust. § 563 OZ a nesprávne určil moment, kedy by sa žalovaný mal dostať do omeškania. Žalovaný zotrval na svojej doterajšej argumentácii a podanom odvolaní a žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

10. Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanému uviedli, že pokiaľ ide o námietky žalovaného týkajúce sa vyšetrovacieho spisu ako dôkazu tak, že už v žalobe na vydanie platobného rozkazu zo dňa 14.06.2021 uviedli konkrétne listinné dôkazy, o ktoré opierali ich tvrdenia, z ktorých niektoré boli súčasťou vyšetrovacieho spisu. Ako príklad poukázali na zápisnicu OR PZ Pezinok zo dňa 13.06.2020 a 14.06.2020, na odborný posudok Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Pezinku č. P.-A.-XXXX/XXXX zo dňa 28.06.2020 a dodali, že rovnako už v žalobe poukázali na vyčíslenie škody Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Pezinku, odboru kriminálnej polície, prvé oddelenie vyšetrovania, ČVS: P.-XXX/X-S.-A.-XXXX zo dňa 18.12.2020, ako aj odborné vyjadrenie č. XXX/XXXX zo dňa 12.10.2020. K tvrdeniu žalovaného, že údajne nepreukázali porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie toho, kto škodu protiprávnym konaním spôsobil, žalobcovia opätovne poukázali na odborné a znalecké posudky, ako aj výsluchy odborne spôsobilých osôb, z ktorých dôkazov jednoznačne vyplýva, že požiar vznikol nedbanlivostným konaním žalovaného. Čo sa týka domnelých hypotéz

žalovaného na ďalšie možné príčiny vzniku požiaru ako napríklad to, že svedok O. mal fajčiť na pozemku žalovaného pri studni, prípadne mohla byť vadná elektroinštalácia vo vnútri hospodárskej budovy žalobcov, alebo poškodené plynové potrubie žalobcov, žalobcovia uviedli, že tieto príčiny vzniku boli vylúčené vykonaným dokazovaním s tým, že žalovaný zodpovedá za vzniknutú škodu žalobcom bez ohľadu na to, či niektorý z jeho hostí fajčil na pozemku alebo nie. K predloženému znaleckému posudku č. X/XXXX v odvolacom konaní, žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že jednak uvedený znalecký posudok im nebol doručený, a to ani žalovaným ani súdom, ale najmä žiadali, aby odvolací súd na tento znalecký posudok neprihliadal, keďže tento nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde o dôkaz, ktorý by preukazoval, že v doterajšom konaní by malo dôjsť k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pokiaľ žalovaný listinné dôkazy nepredkladal v konaní pred súdom prvej inštancie nejde o vadu konania, ale o procesnú pasivitu žalovaného, ktorá má za následok stratu sporu. Argumentoval pri uvedenom ustanoveniami § 151 ods. 2 a § 153 ods. 1 CSP. Čo sa týka úrokov z omeškania, žalobcovia mali za to, že súd prvej inštancie správne určil začiatok ich plynutia dňom 14.06.2020 vo výške 5 % až do zaplatenia, keďže dňom 14.06.2020 nepochybne obom žalobcom vznikla škoda ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch. Z týchto dôvodov žalobcovia 1/ a 2/ považovali rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku za vecne správny a preto žiadali, aby ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a súčasne žiadali, aby im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní vo výške 100 %.

11. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, nakoľko pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné iba v časti dátumu úroku z omeškania (v zostávajúcej časti je nedôvodné), a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne zmeniť (§ 388 CSP). Keďže zmena rozsudku súdu prvej inštancie sa týkala iba dňa od ktorého plynulo omeškание nebolo potrebné v danej veci nariaďovať za účelom zmeny rozsudku súdu prvej inštancie pojednávanie.

12. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

15. Občiansky zákonník v § 442 pojem „škoda“ síce priamo nedefinuje, ale vymedzuje ju nepriamo, a to tým spôsobom, že ustanovuje rozsah jej náhrady (nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk), pričom na § 442 nadväzujú ďalšie ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré ďalej konkretizujú povahu nárokov na náhradu škody a rozsah ich náhrady. Skutočnou škodou je majetková ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou. Pri škode spôsobenej na starších, použitých, či opotrebovaných veciach sa vychádza zo všeobecnej ceny, ktorú mali veci v dobe, kedy k ich poškodeniu došlo. V rámci skutočnej škody sa nahrádza zhodnotenie veci, inak povedané, majetková ujma poškodeného (zmenšenie jeho majetkového stavu) je daná rozdielom hodnoty veci pred poškodením a jeho hodnotou zníženou po poškodení.

16. V ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je zakotvená tzv. všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. V odseku 1 tohto ustanovenia je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (konaním alebo opomenutím konania) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia, ktoré je potrebné v konaní preukázať.

17. V zmysle § 442 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Z citovaného ustanovenia vyplýva, že poškodený môže požadovať náhradu škody iba vo výške zodpovedajúcej

ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére, v dôsledku škody. Skutočnou škodou je pritom stratená (resp. zničená) hodnota vecí, ktorá je objektívne určiteľná, pričom pri škode spôsobenej na starších, použitých, či opotrebených veciach sa vychádza zo všeobecnej ceny, ktorú mali veci v čase, kedy k ich poškodeniu došlo. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že súd prvej inštancie sa v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia zaoberal všetkými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu, a to konkrétne porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného, škodou a preukázaním jej výšky, ako aj príčinnou súvislosťou medzi porušením právnej povinnosti a škodou (kauzálny nexus). Pokiaľ ide o zistenie príčiny vzniku požiaru t.j. zistenie, či zo strany žalovaného došlo k porušeniu povinnosti v tejto súvislosti súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z viacerých dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise a to konkrétne 1) z prvej zápisnice o výsluchu zadržaného (žalovaného) Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku ČVS: P-XXX/PE-A.-XXXX zo dňa 14.06.2020 taktiež 2) z odborného posudku Okresného riaditeľstva hasičského záchranného zboru v Pezinku vypracovaného kpt. O. B., ktorý ako príčinu vzniku požiaru uviedol nedbanlivosť fyzickej osoby pri manipulácii so žeravým popolom, a zároveň 3) zo znaleckého posudku č. X/XXXX zo záveru ktorého vyplýva, že požiar vznikol v plastovom vedre, do ktorého boli vysypané žeravé uhlíky s popolom. K vznieteniu plastového vedra došlo vysypaním žeravých uhlíkov s popolom, za prítomnosti vzdušného kyslíka, nakoľko vedro bolo otvorené. Zo záverov znaleckého posudku taktiež vyplýva, že žalovaný nepostupoval správne, keď žeravý popol nasypal do plastového vedra a tým porušil vyhlášku konkrétne § 13 Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 401/2007 Z.z., ako aj § 14 ods. 1 písm. b) zákona č. 314/2001 Z.z. 4) Zároveň súd prvej inštancie z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Pezinku zo dňa 14.10.2021 č. ČVS: P-XXX/X-S.-A. XXXX zistil, že zo všetkých zabezpečených dôkazov je možné jednoznačne konštatovať, že príčinou vzniku inkriminovaného požiaru bolo konanie O. Ť., a to nesprávny postup ukladania žeravého popolu. Inými slovami všetky tieto dôkazy podporne a vo vzájomných súvislostiach poukázali na príčinu vzniku požiaru, ktorou bola v tomto prípade neodborná manipulácia so žeravými uhlíkmi zo strany žalovaného. Žalovaný v rámci podaného odvolania spochybnil tieto skutkové závery vychádzajúce z viacerých dôkazov založených v súdnom spise a v rámci odvolania namietal aj nesprávne vypracovaný odborný posudok a to aj s ohľadom na výsluch svedka kpt. O. B., ktorý odborný posudok vypracovával, namietal nesprávne zakreslený situačný plán požiariska, ako aj okolnosti prvotného výsluchu žalovaného, za ktorých bola jeho výpoveď spísaná, a zároveň podľa názoru žalovaného aj nesprávne závery uvedené v znaleckom posudku č. X/XXXX znalca L.. G. O. (ktorého úlohou v rámci znaleckého skúmania bolo určiť príčinu vzniku požiaru). Na tieto argumenty žalovaného vznesené v rámci podaného odvolania odvolací súd uvádza, že už súd prvej inštancie sa s týmito námietkami žalovaného (ktoré namietal aj v rámci prvoinštančného konania) vysporiadal v rámci odôvodnenia a svojich záverov uvedených v rámci odôvodnenia rozsudku. Odvolací súd iba zopakuje, že žiaden súd nie je spôsobilý hodnotiť odborné závery znalcov z hľadiska ich vecnej správnosti. Súd sú oprávnené posudzovať iba úplnosť posudku vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov, a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Inak povedané, ak pre zistenie určitých odborných skutočností je potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, ktoré vzhľadom k odborným vedomostiam toho - ktorého znalca tieto logicky zodpovie, súd z takýchto odborných záverov vychádza a pokiaľ nie sú vyvrátené iným dôkazom s rovnakou právnou silou, s takýmito odbornými závermi znalca, inak povedané, nepolemizuje. Keďže znalecký posudok č. X/XXXX a rovnako aj odborný posudok Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Pezinku zo dňa 28.06.2020 boli vyhotovené v rámci trestného konania v súvislosti s týmto požiarom (pre podozrenie zo spáchania trestného činu všeobecného ohrozenia), a žalobcovia v tomto smere na pojednávaní konanom dňa 11.01.2023 navrhli vykonať dokazovanie pripojením vyšetrovacieho spisu, súd prvej inštancie bol oprávnený tieto dôkazy, preukazujúce príčinu vzniku požiaru vykonať. Žalovaný taktiež v rámci podaného odvolania namietal, že napriek tomu, že súd nie je oprávnený hodnotiť odborné závery znalca uvedené neznamená, že závery znaleckých posudkov prijme napriek tomu, že sporová strana poukázala na viacero nedostatkov a sporných otázok, ktoré sa neodstránili ani potom, čo sa k nim vyjadril príslušný znalec prípadne svedok vypracúvajúci odborné vyjadrenie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalovaný mal v priebehu prvoinštančného konania rovnakú možnosť ako žalobca predkladať dôkazy na podporu svojich skutkových tvrdení, tak ako to už uviedol aj súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia. Žalovaný však na podporu svojich námietok nepredložil súdu prvej inštancie v danom smere žiaden dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia. V rámci podaného odvolania síce žalovaný predložil znalecký posudok č. X/XXXX znalca L.. F. A., A.. zo dňa 31.07.2023, ktorý vo svojich záveroch pracoval s viacerými variantami vzniku požiaru a v závere konštatoval, že na to, aby sa vyjadril k najpravdepodobnejšej príčine vzniku požiaru bolo by potrebné dôsledne došetriť rozhodujúce skutočnosti. Predmetný znalecký posudok č. X/XXXX znalca L.. F. A., A.. zo dňa 31.07.2023 predložený žalovaným v rámci odvolacieho konania však nemohol

odvolací súd pri svojom rozhodovaní zobrať do úvahy, nakoľko tento bol predložený odvolaciemu súdu až po zákonnej koncentrácii konania vo veci a zároveň nejde o novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, nakoľko žalovanému nič nebránilo akýkoľvek dôkaz (vrátane znaleckého posudku č. X/XXXX znalca L. F. A., A..) predložiť do zákonnej koncentracie konania a nie v rámci odvolacieho konania t.j. potom, ako súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Na základe uvedeného odvolací súd na tento dôkaz predložený žalovaným pri svojom rozhodovaní nemohol neprihliadať. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd považuje za potrebné uzavrieť, že hypotézy žalovaného, ktoré vychádzali z predpokladu o vzniku požiaru z cigarety p. O., prípadne v dôsledku inej príčiny neboli preukázané zo strany žalovaného žiadnym dôkazom, a preto zostali iba v rovine hypotéz. Nepochybné však je, že najpravdepodobnejšia príčina vzniku požiaru bola nezávislými odborníkmi vyhodnotená na základe viacerých listinných dôkazov (znaleckým posudkom, odborným vyjadrením) ako neodborná manipulácia žalovaného so žeravými uhlíkmi. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s námietkami žalovaného, ktoré mali preukazovať inú príčinu vzniku požiaru ako neodbornú manipuláciu s uhlíkmi zo strany žalobcu.

18. Žalovaný v rámci svojho podaného odvolania namietal aj to, že rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o dôkazy, ktoré v konaní nepredložila žiadna sporová strana, a to zápisnicu o výsluchu L. O. zo dňa 07.04.2021, uznesenie o zastavení trestného stíhania ČVS: P.-XXX/X-S.-A. zo dňa 14.10.2021 a znalecký posudok č. X/XXXX. Namietal, že tieto dôkazy nepredložila ani jedna strana, a tieto dôkazy si súd prvej inštancie svojvoľne vytiahol z vyšetrovacieho spisu a následne na nich založil svoje rozhodnutie, pričom týmto procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces. K týmto argumentom žalovaného odvolací súd opätovne tak, ako už uviedol vyššie uvádza, že žalobca na pojednávaní konanom dňa 11.01.2023 navrhol vykonať dokazovanie aj pripojením vyšetrovacieho spisu, ktorý všetky predmetné listiny obsahuje. Z pojednávania konaného dňa 13.02.2023 čl. 309 vyplýva, že sudkyňa na pojednávaní oboznámila prítomných so znaleckým posudkom č. X/XXXX prečítaním tohto dôkazu. K tomuto dôkazu sa umožnila vyjadriť sa protistrane do nasledujúceho pojednávania. Vzhľadom k procesnému postupu súdu prvej inštancie, t.j. vzhľadom k vykonaniu dôkazu a k umožneniu sa protistrany k vykonanému dôkazu (k znaleckému posudku č. X/XXXX) vyjadriť, nie je možné hovoriť o porušení práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ ide o ďalšie namietané dôkazy a to konkrétne zápisnicu o výsluchu L. O. zo dňa 07.04.2021 a uznesenie o zastavení trestného stíhania ČVS: P.-XXX/X-S.-A. zo dňa 14.10.2021, je pravdou, že tieto dôkazy síce súd prvej inštancie v rámci pojednávania nevykonal (ich prečítaním), ale v rámci odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie neboli tieto dôkazy rozhodujúce pre posúdenie prijatých skutkových záverov súdu prvej inštancie. Inak povedané, aj keby odvolací súd v tejto súvislosti vzhliadol procesné pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v nevykonaní týchto listinných dôkazov priamo na pojednávaní, nemôže uvedené spôsobiť porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, nakoľko tieto dôkazy (zápisnica o výsluchu L. O. zo dňa 07.04.2021, uznesenie o zastavení trestného stíhania ČVS: P.-XXX/X-S.-A. zo dňa 14.10.2021) neboli pre ustálenie skutkového stavu ani pre ustálenie výšky škody rozhodujúce. Pod porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“). Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci a ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol. Ak teda súd prvej inštancie podporne poukázal na dôkazy, ktoré v danom prípade dotvárajú celkový obraz a podporujú skutkový stav riadne zistený súdom prvej inštancie uvedený postup podľa názoru odvolacieho súdu neznamena porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Tak, ako už odvolací súd uviedol, ak by tento procesný postup súdu prvej inštancie považoval aj za „určité“ procesné pochybenie, toto samo o sebe neznamena, že ide o taký zásah do práv účastníkov, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces je treba posudzovať aj s ohľadom na okolnosti tej-ktorej veci, a aj s ohľadom na to, čo by sa prípadnou nápravou (oboznámením listinných dôkazov) v rámci tohto konania dosiahlo. V danom prípade by však vykonanie respektíve nevykonanie týchto dvoch listinných dôkazov nič na skutkových záveroch súdu prvej inštancie nezmenilo. Preto odvolací súd v tomto smere posudzoval aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a predmetné dva namietané dôkazy pri svojich záveroch a hodnoteniach nezobral do úvahy. Na základe uvedeného odvolací súd pokladal aj túto námietku žalovaného nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie za nedôvodnú.

19. Pokiaľ ide o určenie výšky škody ako ďalšieho predpokladu priznania tohto nároku na náhradu škody, žalovaný v rámci podaného odvolania spochybnil správnosť jeho výpočtu. Na tieto námietky žalovaného uvedené v odvolaní odvolací súd uvádza, že žalobcovia v žalobnom návrhu jasne definovali jednotlivé položky z ktorých pozostáva ich nárok na náhradu škody a to konkrétne, škoda na stavbe vo výške 11.833,96 eur, škoda na múre vo výške 777,96 eur, škoda na huteľných veciach vo výške 9.161 eur, pričom tieto tri položky boli vyčíslené v rámci vedenia trestného konania a to konkrétne odborným vyjadrením č. XXX/XXXX, znaleckou organizáciou JHS, s.r.o. (pre účely trestného konania). Zároveň si žalobca uplatnil aj náklady za úhradu faktúr spojených s odstránením následkov požiaru v celkovej výške 10.068,50 eur. Žalovaný v rámci svojho odvolania v prvom rade spochybnil správnosť výpočtu technickej hodnoty náradovne, namietať zoznam poškodených vecí, ktorý zostavil žalobca v 1. rade, ktorého obsah podľa názoru žalovaného nebol nikým overený, a rovnako namietať vlastnícke právo žalobcov k týmto zničeným veciam. Pokiaľ ide o túto argumentáciu žalovaného odvolací súd uvádza, že žalovaný opätovne namieta odborné závery znaleckej organizácie, pričom tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, tieto nie je súd oprávnený z hľadiska ich odbornosti posudzovať a žalovaný k svojmu protitvrdeniu nepreložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia. Je nepochybné, že odborné vyjadrenie č. XXX/XXXX zo dňa 17.08.2020 bolo vyhotovené na základe zadania Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku pre účely trestného konania a znalecká organizácia JHS s.r.o. a Martin, ktorá odborné vyjadrenie vypracovala si za nesprávnosť takéhoto odborného vyjadrenia zodpovedá, a to aj trestnoprávnu. Preto pokiaľ nie je preukázaný opak súd prezumuje správnosť odborných záverov uvedených v odbornom vyjadrení a neprehodnocuje odborné závery znaleckej organizácie, ktorej úlohou bolo určiť výšku škody vychádzajúcej z ceny, za ktorú sa veci v čase a v mieste činu obvykle predávajú jednotlivito ku každej poškodenej veci samostatne, určiť výšku škody k poškodeným budovám a k náradovni. Znalecká organizácia jasne tieto otázky zodpovedala a jasne a v tomto smere určila rozsah výšky škody, pričom vychádzala z ceny, za ktorú sa veci v čase a v mieste obvykle predávajú, určila výšku škody k poškodeným budovám, a preto tvrdenia žalovaného ohľadom nesprávneho postupu tejto znaleckej organizácie bez relevantných dokladov preukazujúcich jeho tvrdenia, ktoré žalovaný mohol predložiť v rámci celého prvoinštančného konania nepovažuje odvolací súd za relevantné. Na námietky žalovaného, že k poškodeným veciam žalobcovia nepreukázali ich vlastnícke právo odvolací súd uvádza, že je pravdou, že zoznam obhorených vecí zostavoval žalobca v 1. rade, ale znalec, ktorý nepochybne bol na mieste požiaru a vykonal ohliadku kontroloval aj zoznam obhorených a zničených vecí, inak by nemohol riadne vypracovať odborné vyjadrenie určujúce hodnotu zničených vecí, a to každej veci samostatne. Pokiaľ ide o preukázanie vlastníckeho práva v tomto smere by bolo nesprávne zaťažovať žalobcu preukazovaním vlastníctva k jednotlivým veciam, ku ktorým si žalobca nebol povinný na základe žiadneho zákona ani právneho predpisu uchovávať doklady o ich kúpe. Takýto postup zo strany súdu by bol neprímeraným zaťažovaním strany sporu a dokazovaním skutočností, ktorú objektívne žalobcovia nemajú na základe čoho preukázať. Tak, ako už odvolací súd uviedol, jednotlivé huteľné veci boli riadne ohliadnuté zo strany znaleckej organizácie a bola určená ich hodnota, a to aj ohľadom na ich opotrebenie tak, ako to vyplýva z odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX. Odvolací súd nemá dôvod spochybňovať uvedené závery znaleckej organizácie. Žalovaný v rámci podaného odvolania namietať aj výšku faktúr za čistiace a upratovacie práce po požiaru a pri likvidácii dielne. Na tieto námietky žalovaného odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v rámci výšky škody samostatne posudzoval úhradu faktúr za čistiace a upratovacie práce po požiaru a pri likvidácii dielne, a to nielen s ohľadom na predloženie týchto faktúr, ale k uvedenému riadne ako svedka vypočul aj osobu, ktorá predmetné upratovacie a čistiace práce pre žalobcov realizovala a to V. U., ktorý v rámci svojho výsluchu na pojednávaní konanom dňa 19.04.2023 potvrdil realizáciu všetkých fakturovaných prác a zároveň aj úhradu faktúr zo strany žalobcov. Námietka žalovaného, že práce s ohľadom na ceny zverejnené na internete považuje za nadhodnotené neobstojí, nakoľko tieto práce boli realizované s ohľadom na počet hodín, náročnosť, s ohľadom na použité čistiace stroje a celkovú čistenú plochu zničenú požiarom. Odvolací súd opätovne uvádza, že nemá dôvod spochybňovať vykonanie čistiacich prác a úhradu jednotlivých faktúr, hlavne za situácie, že osoba, ktorá čistiace práce realizovala bola v konaní aj vypočutá ako svedok pod poučením trestnoprávných následkov krivej svedeckej výpovede. Na základe uvedeného odvolací súd nevzhladol žiaden argument žalovaného uvedený v rámci podaného odvolania za taký, ktorý by spochybnil správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, hlavne pokiaľ ide o ustálenie príčiny vzniku škody (t.j. porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného), výšky škody ani príčinnej súvislosti medzi škodou a porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného. Na základe uvedeného považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie za vecne a právne správny.

20. Žalovaný v rámci podaného odvolania taktiež namietal, že súd prvej inštancie v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, a teda nesprávne určil moment, kedy sa žalovaný mal dostať do omeškania. Túto námietku žalovaného odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú, nakoľko súd prvej inštancie skutočne priznal dlžnú sumu od odo dňa nasledujúceho po vzniku škody t.j. odo dňa 14.06.2020. V danej veci však súd prvej inštancie mal postupovať zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. V danom prípade je nepochybné, že právny zástupca žalobcov výzvou zo dňa 21.05.2021 vyzval žalovaného na úhradu predmetnej škody, avšak doručenie tejto výzvy žalovanému nebolo v konaní preukázané. Na túto výzvu reagoval právny zástupca žalovaného až listom zo dňa 17.06.2021, a preto sa predpokladá doručenie tejto výzvy žalovanému až dňa 17.06.2021 a deň omeškania bolo potrebné ustáliť až deň nasledujúci po tomto dni t.j. dňa 18.06.2021. Inak povedané až týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlžnej sumy. Na základe uvedeného odvolací súd v tejto časti zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal žalobcom úrok omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 26.203,46 eur od 18.06.2021 do zaplatenia (§ 388 CSP).

21. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ústavy) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

22. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybné v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

23. Trovy prvoinštančného konania a ich percento úspechu zostali nezmenené (94 %), a preto súd s ohľadom na ustanovenie § 396 ods. 2 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania a odvolacieho konania samostatne. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a ich náhradu úspešným žalobcom priznal vo výške 100 %, nakoľko zmena rozsudku súdu prvej inštancie sa týkala iba dňa omeškania a túto zmenu rozsudku v prospech žalovaného považoval odvolací súd iba za nepatrný úspech žalovaného, a preto uvedené nebolo potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o trovách konania.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).